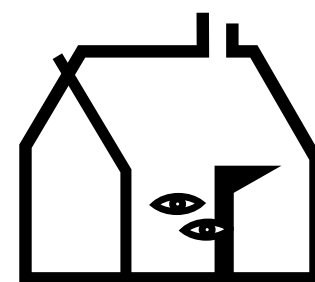

dom

Wystawa pracowników
Instytutu Sztuki
Wydziału Architektury
Politechniki Białostockiej

dom

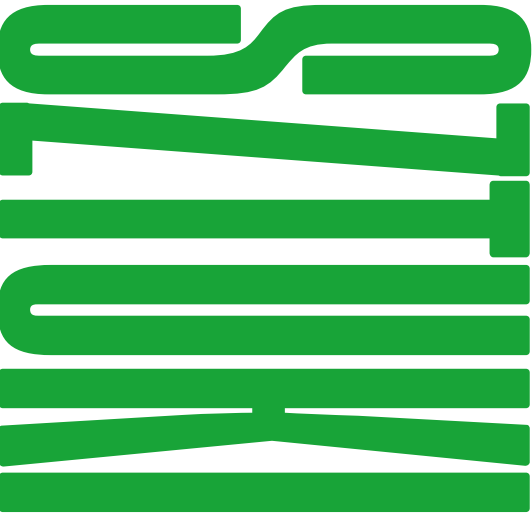
Wystawa **Instytutu Sztuki**
Wydziału Architektury
Politechniki Białostockiej

kuratorka **Eulalia Domanowska**

15.12.2021–
28.01.2022
Galeria XX1

ul. Jana Pawła II 36
00-141 Warszawa

Anna Ciżewska-Czarnecka •
Paweł Dudko • Andrzej Dworakowski •
Urszula Gireń • Łukasz Gireń •
Jan Godlewski • Radosław Górski •
Justyna Zalewska-Grycuk •
Aleksandra Jakuć • Katarzyna Kowal •
Marta Kruk • Tatiana Misijuk •
Jarosław Perszko • Grzegorz Radziejewicz •
Waldemar Regucki • Justyna Sołomianko •
Bogdan Suprun • Marek Świrydowicz •
Magdalena Toczyłowska-Talarczyk •
Sławomir Wojtkiewicz • Katarzyna Zabłocka •

KILKA SŁÓW
O INSTYTUCIE SZTUKI
POLITECHNIKI
BIAŁOSTOCKIEJ

Burza administracyjno-organizacyjna powstała po wprowadzeniu nowej ustawy o szkolnictwie wyższym wyrzuciła na brzeg twór w postaci jednostki tzw. naukowej równej innym na Politechnice Białostockiej. Ku zdziwieniu wielu i wielu też oburzeniu powstał byt niezwyčajny wśród

dyscyplin nauk wdrożeniowych. Byt równy im pod względem rangi choć w żadnej mierze nie równy ani liczebnie ani prestiżowo na jej macierzystym polu.

Nierówność ta objawia się pobłażliwym spojrzeniem z przymrużeniem oka na kilkanaście osób zajmujących się czymś bardzo niekonkretnym. Może należałoby powiedzieć niewymiernym, co w odczuciu inżyniera w większości przypadków jest nie do przyjęcia.

W rzeczy samej odwaga władz Politechniki Białostockiej nie była bezpodstawna czy wynikająca z ekstrawagancji i chęci wyróżnienia na tle innych polskich uczelni technicznych. Była ryzykowna ale i głęboko przemyślana. Dorobek niewielkiej grupy ludzi reprezentujących nowoutworzoną dyscyplinę sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki okazał się na tyle znaczący, że podjęte ryzyko w konsekwencji okazać się może korzyścią dla uczelni. Nie myślę tu o znaczącym wkładzie do kategoryzacji uczelni(raczej bezpiecznym jej stanie) lecz o wizerunku zewnętrznym i oddziaływaniu na środowisko społeczno-gospodarcze regionu.

Istniejący formalnie od dwóch lat Instytut Sztuki PB jest konsekwencją kilku dziesięcioleci pracy na Wydziale Architektury osób uprawiających z dużym powodzeniem twórczość w zakresie sztuk projektowych jak i sztuki tzw. czystej. Swego czasu białostocki Wydział uchodził za najbardziej „usztuczniiony” w kraju. Okazał się też być jedyną taką jednostką w północnowschodniej części Polski, w której synergia sztuki i architektury dała bardzo dobre rezultaty dydaktyczne. Stan powyższy przyczynił się do stworzenia dogodnych warunków rozwoju indywidualnego pracowników badawczo-dydaktycznych, których osiągnięcia stały się znaczącymi nie tylko w regionie. Zyskały aprobatę w kraju i na arenie międzynarodowej. Nie jest to bynajmniej powód do nieuzasadnionego samozadowolenia. Jest raczej argumentem do zaufania przyszłości instytutu, a także przyczynkiem do jego dalszego funkcjonowania w strukturze Politechniki Białostockiej, umożliwiającego dynamiczny rozwój kadry, a tym samym rozwój dorobku całej uczelni. Jest wreszcie otwieraniem drzwi do współpracy między różnymi dyscyplinami, które tylko pozornie nie mają ze sobą nic wspólnego i poszukiwania wspólnych mianowników na drodze koherentnej współpracy przy rozwiązywaniu niekonwencjonalnych problemów badawczych.

Z nadzieją patrzący w przyszłość dyrektor Instytutu Sztuki PB
PROF. JAROSŁAW PERSZKO

DOM

Wystawa Instytutu Sztuki Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej

GALERIA XXI

15.12.2021–28.01.2022

UCZESTNICY: Anna Ciżewska–Czarnecka, Andrzej Dworakowski, Paweł Dudko, Urszula Gireń, Łukasz Gireń, Jan Godlewski, Radosław Górski, Aleksandra Jakuc i Aleksandra Olizarowicz, Katarzyna Kowal, Marta Kruk, Tatiana Misijuk, Jarosław Perszko, Grzegorz Radziejewicz, Waldemar Regucki, Justyna Sołomianko, Bogdan Suprun, Marek Świrydowicz, Magdalena Toczydłowska–Talarczyk, Sławomir Wojtkiewicz, Katarzyna Zabłocka, Justyna Zalewska–Gryczuk

KURATORKA: Eulalia Domanowska

WSPÓŁPRACA: Radosław Górski, Grzegorz Radziejewicz, Magdalena Toczydłowska–Talarczyk, Sławomir Wojtkiewicz

Dom symbolizuje trwałość, bezpieczeństwo, schronienie, twierdzę, mieszkanie, tradycję, zakorzenienie, gniazdo rodzinne, ród, dynastię, ojczyznę, gościnność a także domowe ognisko. Jako rejon uporządkowany jest symbolem kosmosu i kosmicznego ładu. Jest także symbolem ludzkiego ciała, które używa schronienia duszy. Dzięki swojej wieloznaczności jest często używanym pojęciem kultury od najdawniejszych czasów.

Temat domu jest wdzięczny, bo bliski każdemu. Chętnie podejmowali go filozofowie, socjologowie, antropolodzy, etnografowie, kulturoznawcy, językoznawcy, historycy sztuki, prawnicy, teolodzy oraz przedstawiciele innych dziedzin nauki, a także sztuki. Dzięki swemu emocjonalnemu ładunkowi słowo to jest często używane w lirycie, epice i dramacie; natrafiamy na nie (lub na jego synonimy) również w dawnych ludowych pieśniach i we współczesnej popkulturze muzycznej, w przysłowiach i porzekadłach. Dom, obfitujący w różne znaczenia, wymaga nieustannej interpretacji i skłania do refleksji. Zarówno budynek jak i pojęcie symboliczne, twierdza prywatności „my home is my castle” – jak mawiają Anglicy, ale i teren zamieszkiwania pewnej wspólnoty – wsi, regionu, ojczyzny.

„Głębia przywiązania do rodzinnego domu zależy między innymi od jego formy, materii, trwałości lub fizycznej dawności, kontekstu i wewnętrznej semantycznej akumulatywności, gdzie wszystkie te czynniki determinują się nostalgii, która stanowi podstawę całego spektrum uczuć: rodzinnych, społecznych i patriotycznych. Gdzież jak nie w domu nasiąkamy „duchem miejsca”: niepowtarzalnym klimatem, stanowiącym u schyłku życia niewyczerpalne źródło pozytywnej nostalgii? I czymże jest owa pozytywna nostalgia jak nie wewnętrzną siłą moralną?”*

Wybrano dom jako hasło wystawy Instytutu Sztuki działającego na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej, właśnie z powodu wieloznaczności. To słowo klucz pozwalające na pokazanie różnorodności, jakim cechuje się zarówno sama jednostka składająca się obecnie z dwóch katedr: grafiki i projektowania przestrzennego, – jak i region Podlasia. Architekci, projektanci i artyści uczą różnych specjalności,

od architektury i architektury wnętrz, poprzez design, rzeźbę, malarstwo, grafikę do projektów w przestrzeni publicznej i technik multimedialnych Często prowadzą własne firmy, łącząc praktykę i teorię z działalnością edukacyjną i naukową.

Ich projekty architektoniczne i designerskie wykorzystują tradycyjne formy, przy użyciu nowoczesnych materiałów, łącząc budowlę z naturą i pięknym krajobrazu; przeszkłone ściany zapewniają przenikanie się wnętrza z zewnątrz; przyroda towarzyszy domom w postaci ogrodów, sadów, zielonych ścian, tarasów i patio. Projekty designerów uwzględniają tradycyjne materiały, przede wszystkim drewno, czasami ludową ornamentykę, lekkie formy i proekologiczne rozwiązania.

Architekci i artyści wizualni Instytutu Sztuki podejmują wyzwanie łączenia tradycji z nowoczesnością. Współtworzą klimat regionu. Wielu z nich ukończyło Liceum Plastyczne w Supraślu. Sam Instytut jest jedynym miejscem edukacji artystycznej na poziomie wyższej uczelni na Podlasiu.

Dom na Podlasiu

Legends i baśnie są częścią magicznego Podlasia – malowniczego regionu z sielskimi krajobrazami, majestatycznymi lasami, jeziorami i krętymi rzekami. Są tu cztery parki narodowe: Biebrzański, gdzie żyje jedna trzecia krajowej populacji łośi, Narwiański, Wigierski i najśłynniejszy z nich – Puszcza Białowieska wpisana na listę UNESCO, - pierwotny las, będący krainą żubra.

Cechą Podlasia jest wielonarodowość i co za tym idzie wielokulturowość. Białorusini, Ukraińcy, Tatarzy, Litwini, Polacy, a kiedyś też Żydzi i Niemcy stworzyli interesującą mieszaninę. Fabryki i młyny zakładane przez Niemców, synagogi (dziś opuszczone lub zmienione w muzea), cerkwie, drewniane kościołki, meczety sąsiadują z kurhanami Jaćwingów, litewską szkołą w Sejnach i znakomitą drewnianą architekturą. Klimat Podlasia to też nadbużańskie mgły, dzikie ostępy Puszczy Knyszyńskiej, rykowisko w Puszczy Augustowskiej, ptasi raj na bagnach Biebrzy, a dopełniają go szeptuchy. Tradycja dwuosnowowej tkaniny, Muzeum Ikon w Supraślu, smaki tatarskiego pierokaczewnika, kiszki ziemniaczanej i sękacza – mieszają się ze współczesnymi zjawiskami kultury; Teatrem Wierszalin, Festiwałem Slow Down, tutejszymi galeriami, muzeami i coraz bardziej świadomymi alternatywnymi stylami życia. Takie jest podlaskie, sympatyczne i magicznie różnorodne. Potrafi zaskoczyć, być artystyczną i duchową inspiracją. Prezentujemy znakomite przykłady zrównoważonej architektury, której autorzy potrafią czerpać z tradycyjnych wzorów, a także natury, projektując nowoczesne, ale też unikalne siedziby.

Ten idylliczny obraz domu Podlasia zmąciły wydarzenia dziejące się tutaj w ciągu ostatnich kilku miesięcy. Wschodnia polska granica stała się synonimem niewysłowionego cierpienia i terenem katastrofy humanitarnej. Z powodu decyzji politycznych przestała być schronieniem, bezpieczną ostoją, nie wspominając o gościnności. Niektórzy uczestnicy naszej wystawy już nie chcą opowiadać o pięknie tej ziemi czy jej kompleksowej kulturze, ale o ludzkiej tragedii i niepojętym okrucieństwie wobec ludzi, szukających nowego domu.

Eulalia Domanowska
KURATORKA WYSTAWY

*[https://pb.edu.pl/oficyna-wydawnicza/wp-content/uploads/sites/4/2018/10/Rozwazania-](https://pb.edu.pl/oficyna-wydawnicza/wp-content/uploads/sites/4/2018/10/Rozwazania-ODomu_internet.pdf)

[ODomu_internet.pdf](https://pb.edu.pl/oficyna-wydawnicza/wp-content/uploads/sites/4/2018/10/Rozwazania-ODomu_internet.pdf), s. 55. Dla chętnych polecam pracę Jarosława Szewczyka,

[O naturze domu](https://pb.edu.pl/oficyna-wydawnicza/wp-content/uploads/sites/4/2018/10/Rozwazania-ODomu_internet.pdf), Politechnika Białostocka, 2018

KATEDRA

Pracownicy Katedry reprezentują szeroką aktywność zarówno w sferze projektowania architektury wnętrz i form użytkowych, jak i wypowiedzi artystycznych związanych z malarstwem, rysunkiem, rzeźbą, performancem, instalacją, realizacjami multimedialnymi i nowymi technologiami druku cyfrowego 3D. Ich zainteresowania twórcze oscylują wokół realizacji związanych z zagadnieniami przestrzennymi w formie teoretycznej czy modelowej, jak też wykonawczej. Wśród nich możemy wskazać zarówno wystawy, aranżacje przestrzenne, jak też zrealizowane według autorskich projektów wnętrza prywatnych domów, instytucji użyteczności publicznej i obiektów sakralnych. Swoje duże doświadczenie zawodowe z powodzeniem

wykorzystują w pracy dydaktycznej dzieląc się nim ze studentami na zasadach partnerskich, dzięki czemu pełniej przygotowują ich do przyszłej pracy.

Zakres nauczania obejmuje: podstawy kompozycji i teorię barwy, architekturę wnętrz, wystawiennictwo, wzornictwo, meblarstwo i kształcenie ogólnoplastyczne jak rysunek, grafika, malarstwo, rzeźba.

Głównym zadaniem dydaktycznym w pracy Katedry jest zbudowanie bazy teoretyczno – praktycznej w zakresie operowania formą, przestrzenią, kolorem i światłem, świadomego projektowania i komponowania oraz wiedzy realizacyjnej. Celem programów dydaktycznych jest kształtowanie umiejętności kreatywnego działania na płaszczyźnie i w przestrzeni z pełną świadomością możliwych środków plastycznych, materiałowych, technologicznych.

W celu propagowania swego dorobku, pracownicy, oprócz przygotowywania krajowych i zagranicznych wystaw indywidualnych, biorą udział w lokalnych wydarzeniach, jak coroczna edycja Podlaskiego Festiwalu Nauki i Sztuki, Dzień Dizajnu czy konkurs Technolenty.

Celem pracy Katedry jest rozwój artystyczny, który ma być znaczącym wkładem w kulturę naszego regionu.

dr hab. **TATIANA MISIUK**, **PROF. PB**

SZUK PROJEKTOWYCH

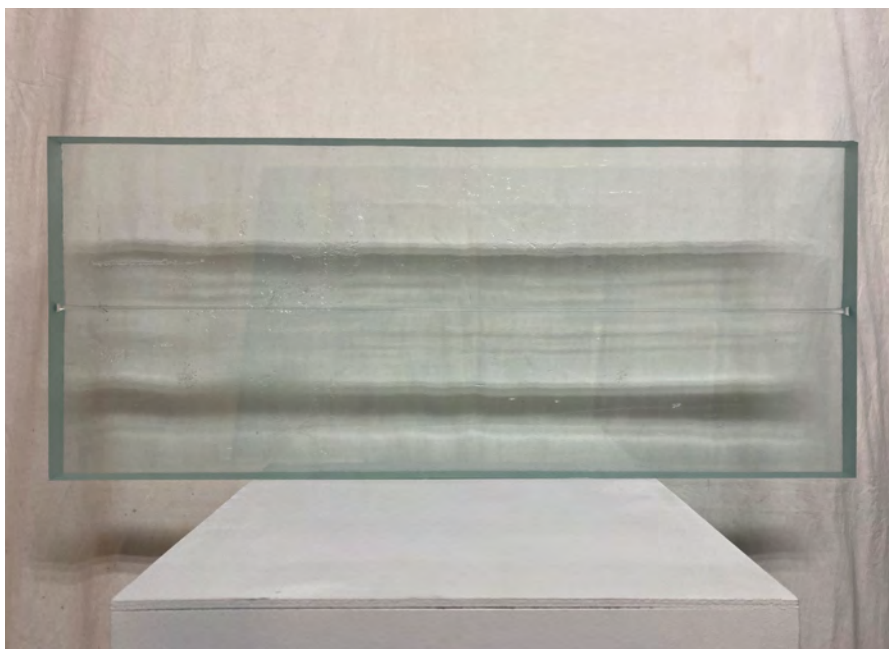

PERSZKO

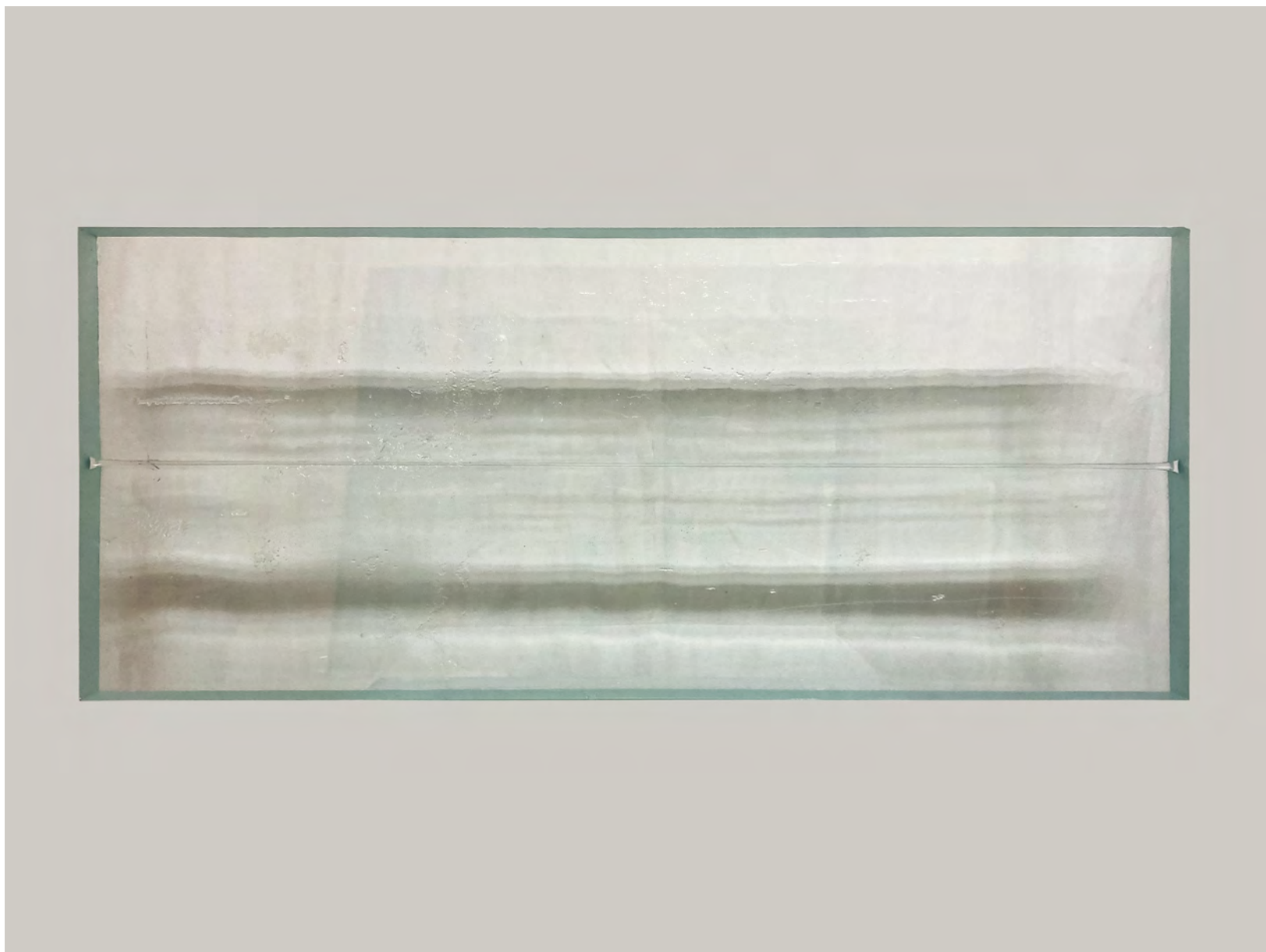
Dyrektor Instytutu

Jarosław

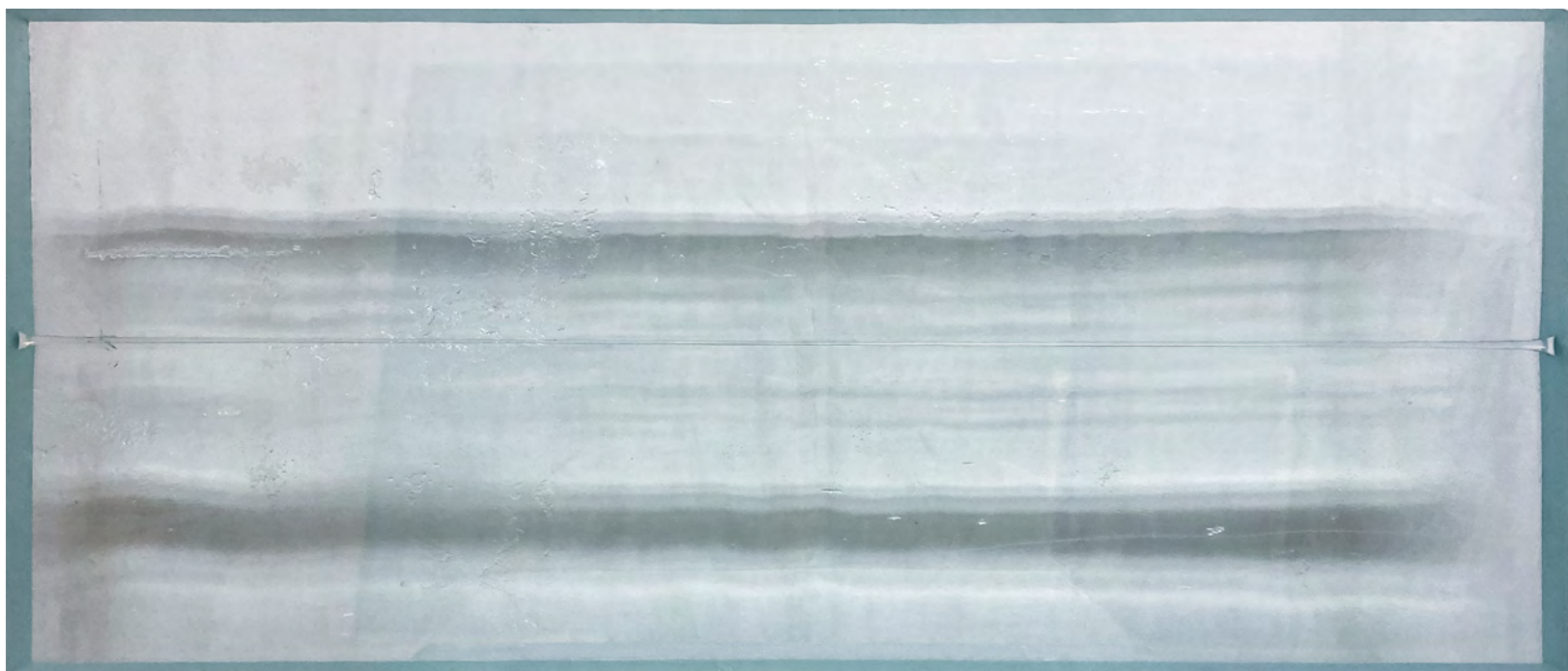
Jarosław Perszko urodzony 1962 r. w Hajnówce. Absolwent Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1989). Od 2002 roku pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. Prowadzi zajęcia z rzeźby, modelowania i działań przestrzennych na kierunku architektura wnętrz. Profesor sztuki, dyrektor Instytutu Sztuki PB. Rzeźbiarz, performer, autor obiektów intermedialnych, scenografii dla filmu, teatru dramatycznego i lalkowego. Wystawy indywidualne i zbiorowe w czołowych instytucjach kulturalnych takich jak Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku czy Muzeum Narodowym w Rydze. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego w Szczecinie, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Mazowieckiego Centrum Sztuki Współczesnej w Radomiu oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce i zagranicą. Uhonorowany m.in.: Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, 2019; odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, 2006; nagrodą Marszałka Województwa Podlaskiego w dziedzinie twórczości artystycznej za sezon 2001/2002.

Pejzaż

Pejzaż

Pejzaż

P

Katedra Sztuk Projektowych

Tatiana
MISIUK

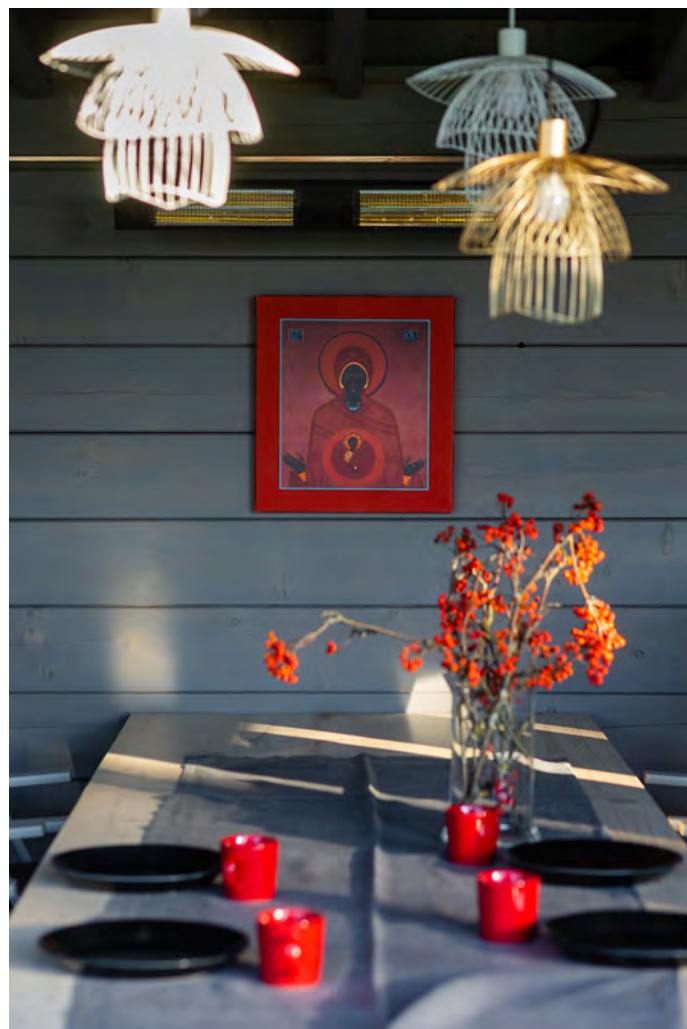
Kierownik katedry

Ukończyła Wydział Architektury PB w 1987 r., Wydział Architektury Wnętrz na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 1992 r. W 2003 r. na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie obroniła doktorat w dziedzinie sztuki plastyczne w zakresie dyscypliny artystycznej architektura wnętrz. Promotorem był prof. Andrzej Bissenik. W 2019 roku na Wydziale Architektury i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu uzyskała stopień doktora habilitowanego sztuki w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Od 1999 r. pracuje na Wydziale Architektury PB na kierunku Architektura wnętrz. Podjęła pracę dydaktyczną na WSEiZ w Warszawie na kierunku Architektura wnętrz. Współpracowała z wydawnictwem SVS Press w Nowym Jorku – opracowanie graficzne 16 publikacji. Wystawy malarstwa w Polsce i za granicą. Autorka scenariusza wystawy ikon w Muzeum Ikon w Supraślu. Uprawia malarstwo, rysunek, projektuje wnętrza sakralne, mieszkalne i użyteczności publicznej, projektuje meble.

Pawilon ogrodowy w Ogrodniczkach koło Białegostoku. Realizacja pawilonu to pierwszy etap większego projektu. Forma nawiązuje do japońskiego zamykania do natury, obejmuje duże rytmiczne przeszklenia elewacji. Bryła określona przez prostokątne podziały z dominacją uspokajających kierunków horyzontalnych. Całość utrzymana w achromatycznej kolorystyce szarości i czerni, które nie ingerują w afirmowaną zieleni wokół. Akcenty koloru wprowadza tkanina marki Marimekko, ceramika firmy iittala.

Konstrukcja – drewniana, materiały wykończeniowe – drewno olejowane, spiek kwarcowy, sklejka wodoodporna malowana.

fot. Natalia Kalina

Pawilon ogrodowy w Ogrodniczkach

Anna
CIZEWSKA-CZARNECKA

Dr sztuki mgr inż. arch. Anna Cizewska-Czarnecka — urodzona w 1970r. w Białymstoku. Studia na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej, dyplom mgr inż. architekta w 1994r. z wyróżnieniem SARP. W latach 1997 — 2002 studia w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. W roku 2002 dyplom magisterski z wyróżnieniem na Wydziale Grafiki i Malarstwa w zakresie projektowania graficznego. W roku 2014 doktorat na Wydziale Grafiki i Malarstwa ASP w Łodzi. Od 2000r. asystent w Katedrze Rysunku Malarstwa i Rzeźby na Wydziale Architektury PB. Od 2014 adiunkt w Zakładzie Architektury Wnętrz (obecnie w Katedrze Sztuk Projektowych) Wydziału Architektury PB. Zajmuje się rysunkiem, projektowaniem graficznym i projektowaniem wnętrz.

Okna - 1

Okna - 2

DUDKO Paweł

Dr Paweł Dudko (ur. 1987) ukończył studia na kierunku architektura na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. W 2018 r. uzyskał stopień doktora sztuki na Wydziale Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Obecnie adiunkt w Instytucie Sztuki na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej.

Autor instalacji przestrzennych, multimedialnych, fotografii i scenografii. Aktywnie tworzy w obszarze druku przestrzennego i sztuki interaktywnej, często na granicy rzeczywistości i wirtualności. Swoje prace prezentował w wielu galeriach w Polsce i za granicą, m.in.: XX1 (Warszawa), Musée du Jouet (Moirans-en-Montagne, Francja), Galeria Sztuki Współczesnej Miejsce sztuki44 (Świnoujście) oraz na wielu przeglądach i festiwalach, m.in.: Dizaino Savaitė (Wilno, Litwa), Międzynarodowy Kampus Artystyczny FAMA (Świnoujście). Laureat licznych konkursów fotograficznych, m.in. Życie jest piękne (Kielce), Człowiek obok mnie (Białystok).

Stypendysta Prezydenta Miasta Białegostoku (2015) oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020).

Po prostu

Na Podlasiu występuje lokalny język określany jako podlaski, a przez lokalnych mieszkańców jako prosta, tutaj-sza, swoja czy nasza mowa. Wciąż jest stosowany w mowie, a współcześnie dzięki jego popularyzatorom także w formach pisanych i literackich.

Ten niekwestionowany element dziedzictwa niekiedy rodzi ambiwalentne uczucia. Wśród wielu ludzi posługujących się prostą mową, pokutuje przeświadczenie m.in. o niższym statusie społecznym związanym z pochodzeniem, poziomem edukacji, wyznawaną religią itp. Dla naszych dziadków to po prostu był język, jakim się porozumiewali. Dla rodziców pewien stygmat pochodzenia i przynależności, nierozzerwalnie związany z trudnym życiem i ciężką pracą. Dla naszego pokolenia to symbol dziedzictwa, przemijającego świata, tożsamości i korzeni.

Obiekt jest wizualną transkrypcją wypowiedzi Joanny Troc, reżyserki i aktorki inspirowanej się i tworzącej w języku białoruskim. Joanna w prostej mowie opowiada o swoich korzeniach, odkrywaniu tożsamości i znaczeniu języka dla niej i dla jej twórczości. Autorska maszyna Pawła Dudko przekształciła dźwięk w formę wizualnego rysunku.

Do obiektu dołączona jest zarejestrowana wypowiedź o długości 10 minut 53 sekund.

Po prostu

GODLEWSKI

Jan

Dr Jan Godlewski urodził się w 1985 roku w Białymstoku. Absolwent Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej (kierunek Architektura Wnętrz). W 2011 roku obronił dyplom pt. „PLY—meble ze sklejek”. Projekt dyplomowy był wielokrotnie wystawiany i nagradzany. W 2018 uzyskał stopień naukowy doktora na Wydziale Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Uczestnik wielu warsztatów i międzynarodowych konkursów. Wyróżniany i nagradzany w konkursach projektowych, m. in.: Make Me, Young Design, Design By, Caiazza Memorial Challenge, Bombay Sapphire Designer Glass Competition, Mazda Design, Technotalent, Carry Awards, Graduation Projects. Wielokrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Podlaskiego i Prezydenta Miasta Białegostoku. Uczestnik wielu wystaw, m.in. w Berlinie (DMY), Mediolanie (Triennale di Milano, Ventura Projectcs, Salone del Mobile), Trondheim (Nordenfjeldske Kunstinstrimuseum), Krakowie (Muzeum Narodowe), Łodzi (Łódź Design Festival), Poznaniu (Arena Design), Katowicach (Design 28), Warszawie (Salon Akademii). Jest założycielem studia projektowego GDL2 Design Studio zajmującego się projektowaniem produktu, wnętrz, identyfikacji wizualnej oraz doradztwem w zakresie strategii rozwoju przedsiębiorstwa w oparciu o design. Zaprojektował i wdrożył ponad 120 produktów. Członek Stowarzyszenia Projektantów Form Przemysłowych.

Projekt YAK to koncepcja stołu zaprojektowanego z myślą o wnętrzach mieszkalnych.

Projekt inspirowany jest historycznym rzemiosłem i metodami wytwarzania sprzętów wykorzystywanych dawniej w gospodarstwach położonych na terenie obecnego woj. podlaskiego. Prostota i kreatywność to cechy dawnych narzędzi i sprzętów. Ograniczone możliwości technologiczne zmuszały wytwórcę do efektywnego wykorzystania materiału i stworzenia sztywnej konstrukcji poprzez zastosowanie prostych węzłów konstrukcyjnych. Takie podejście skutkowało zaskakującymi rozwiązaniami technicznymi, prostymi i skutecznymi. Projekt jest próbą nawiązania do tamtych tradycji.

Stół został wykonany z litego drewna bukowego. Nogi stołu zostały wytoczone, podzielone na 3 części i wygięte na gorąco w celu zwiększenia ilości punktów podparcia - poprawy sztywności połączenia z blatem.

W trakcie realizacji projektu została podjęta próba prześledzenia całego procesu wytwórczego. Wszystkie etapy realizacji prototypu zostały wykonane osobiście przez projektanta. Specjalnie dla potrzeb wytworzenia prototypu zostały zbudowane prowizoryczne narzędzia zbliżone do tych jakich używano dawniej (np. palenisko parowe to zmiękczenia drewna bukowego). Do obiektu dołączona jest zarejestrowana wypowiedź o długości 10 minut 53 sekund.

Stół YAK

Krzesło wstawacz

Regał VX

Regał VX

Radosław
GÓRSKI

Dr Radosław Paweł Górski urodził się 5 kwietnia 1982 roku w Warszawie. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Chełmońskiego w Nałęczowie. Dyplom z meblarstwa artystycznego w 2002 r. Następnie studia na Wydziale Architektury PB na kierunku Architektury Wnętrz zakończone w 2006 r. obroną dyplomu inżynierskiego. W tym samym roku rozpoczął naukę na Wydziale Architektury PB, kierunku Architektura i Urbanistyka. Obrona dyplomu inżynierskiego w 2010r. W czasie trwania studiów II stopnia rozpoczął staż na Wydziale Architektury PB w katedrze Architektury Wnętrz jako asystent prof. Henryki Noskiewicz- Gałązki oraz prof. Barbary Borkowskiej- Larysz. W 2011r. obrona dyplomu magisterskiego. Od 2012 r. pracuje na stanowisku asystenta na Wydziale Architektury w Zakładzie Architektury Wnętrz (obecnie Katedrze Sztuk Projektowych). W 2013 roku przystąpił do obrony dyplomu magisterskiego na kierunku Architektura Wnętrz. Od 2006 r. współpracuję z pracownikami architektonicznymi na terenie Białegostoku przy sporządzaniu projektów architektonicznych oraz wnętrz. Od 2017r. projektuje wraz z żoną Anną Konopko-Górką.

P

Katedra Sztuk Projektowych

Projekt budynku mieszkalnego jednorodzinnego drewnianego w Masiewie Starym, projekt: Anna Konopko-Górka i Radosław Górski

Projekt budynku mieszkalnego jednorodzinnego drewnianego w Masiewie Starym

Aleksandra
JAKUĆ

Urodzona 1992 w Białymstoku. Absolwentka MA Contextual Design na Design Academy Eindhoven (Holandia) i Wzornictwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

Na co dzień prowadzi własne studio, w ramach którego współpracuje z wieloma polskim i zagranicznymi markami.

Głównym nurtem jej działalności jest współpraca z przemysłem, a dokładniej łączenie kreatywności z produkcją przemysłową.

Na styku projektowania i kooperacji z lokalnymi fabrykami stworzyła kilka kolekcji wyrobów sztuki użytkowej, między innymi z hutą szkła Biaglass, fabryką wyrobów metalowych Supon Białystok czy producentem mebli Małow z Suwałk.

Oprócz działalności projektowej prowadzi zajęcia z Wzornictwa na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej.

Projekt oświetlenia, ECLIPSE

Projekt oświetlenia, ECLIPSE

ECLIPSE - współczesna interpretacja zaćmienia Słońca.

Autorki projektu: Aleksandra Jakuć i Aleksandra Olizarowicz Zjawiska natury inspirują ludzi od zarania dziejów. Na przestrzeni wieków - w zależności od cywilizacji - były one jednak różnie interpretowane.

Jednym z bardziej nadzwyczajnych jest zaćmienie słońca, które od dawna budziło respekt, podziw, a nawet strach. [*Wierzone, że są to złe moce czyhające na światło.*] Dziś posiadamy wiedzę, która tłumaczy to doświadczenie za pomocą nauk ścisłych. [*Księżyc widziany pod odpowiednim kątem zasłania Słońce z perspektywy Ziemi.*] Mimo tego ma ono w sobie magiczną moc; jest w nim coś niezwykłego, co skłania do refleksji i budzi respekt; zarówno dla światła, jak i dla ciemności.

W naszym projekcie stawiamy pytanie: Jak możemy interpretować ten fenomen dziś, mając narzędzia współczesnego świata? Czy możemy uchwycić jego refleksyjną naturę i wnieść ją do życia codziennego?

System ECLIPSE (łac. *Zaćmienie*) to poszukiwanie odpowiedzi w przestrzeni medium designu.

Źródło światła jest w nim zasłonięte za pomocą szklanych okręgów - mają one różne wielkości i barwy, ale przenikając się wzajemnie na siebie oddziałują. Prosta, metalowa konstrukcja podtrzymuje całość i sprawia, że poszczególne obiekty umiejscowione są na odpowiednich poziomach.

Przeznaczone do użytku wewnętrznego, do powieszenia na ścianę. Stworzone z szacunku dla światła.

Projekt oświetlenia, ECLIPSE

KATARZYNA
KOWAL

Dr Katarzyna Kowal urodziła się w 1974 r. w Krakowie. Absolwentka I Liceum Ogólnokształcącego im. B.Nowodworskiego w Krakowie. Od 1993 r. studia na Wydziale Architektury Wnętrz krakowskiej ASP. Dyplom z wyróżnieniem i Medal J.M. Rektora ASP w 1998 r. za projekt architektury (zrealizowany) i architektury wnętrz Centrum Ekologicznego w Guestrów, Niemcy. W latach 2001–2003 wykładowca i koordynator specjalizacji Projektowania Wnętrz na Wydziale Sztuk Współczesnych oraz Wydziału Architektury, USFQ Ekwador. Od 2012 r. pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. W 2016 r. doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne na Wydziale Architektury wnętrz ASP w Krakowie. Od 2017 r. pracuje jako adiunkt w Katedrze Sztuki na Wydziale Architektury PB (obecnie Zakład Sztuki). Autorka i współautorka ponad 60 projektów wnętrz, małej architektury i scenografii w Polsce oraz kilku w Niemczech, Rosji, Arabii Saudyjskiej. Prowadzi pracownię projektową Kkowal design w Warszawie. W ramach programu Erasmus + dawała wykłady na uniwersytetach w Neapolu, Włochy, Surabaya, Indonezja, Katmandu, Nepal. Nagroda zespołowa: Atelier Loegler: Nagroda SARP pod patronatem Premiera RP za najlepszą realizację roku 2001 – III etap rozbudowy Biblioteki Jagiellońskiej, nagroda zespołowa: Atelier Loegler: Nagroda I stopnia Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Budownictwa – Departament Architektury, Budownictwa, Geodezji i Kartografii w 2001 r. – Centrum Diagnostyczne Szpitala Specjalistycznego im. Jana Pawła II w Krakowie, nagroda III stopnia Rektora PB stopnia za rozwój naukowy uhonorowany uzyskaniem stopnia doktora 2016, nagroda III stopnia Rektora PB stopnia za wyróżniającą się działalność naukowa, dydaktyczną i organizacyjną za rok 2019.

KRUK

Marta

Dr inż. arch. Marta Kruk urodziła się w 1962 roku w Białymstoku. Od 1981 studia na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. Dyplom magisterski „Ogród zoologiczny w Białymstoku. Ptaszarnia” wykonała pod kierunkiem dr Jerzego Ullmana. W latach 1987–2000 pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej jako asystent w Katedrze Projektowania Mieszkaniowego, a od roku 2011 na stanowisku wykładowcy w Katedrze Projektowania Wnętrz. W 2017 roku na podstawie pracy „Sposoby użytkowania mieszkań w budownictwie wielorodzinnym w Polsce po roku 1949 i ich uwarunkowania” (Promotor: dr hab. inż. arch. Grażyna Dąbrowska-Milewska, promotor pomocniczy dr inż. arch. Małgorzata Bartnicka) otrzymała stopień doktora nauk technicznych. Prace kontynuuje jako adiunkt.

Zajmuje się tematyką badawczą obejmującą zagadnienia z zakresu architektury mieszkaniowej, ergonomii, sposobów użytkowania i aranżacji wnętrz w ujęciu historycznym i współczesnym.

Obok pracy badawczej i dydaktycznej prowadzi prace projektowe w ramach własnej pracowni. Doświadczenia zawodowe zdobyła pracując w biurze architektonicznym - na podstawie jej projektów architektoniczno-budowlanych powstało wiele realizacji, między innymi w Białej Podlaskiej, Parczewie, Białymstoku, Sejnach. Od niemal 30 lat zajmuje się projektowaniem wnętrz i mebli - jest autorką licznych realizacji wnętrzarskich mieszkań, domów, obiektów użyteczności publicznej często prezentowanych w czasopismach branżowych (m.in. Dobre Wnętrze, Dobrze Mieszkaj, Design Property, Łazienka, Salon i sypialnia, Weranda). Zrealizowane wnętrza białostockiego Parku Naukowo-Technologicznego oraz wnętrze Przestrzeni Coworkingowej było wyróżnione jako jedno z najlepszych wnętrz biurowych przez magazyn Property Design. Mieszkanie zrealizowane według jej projektu jest jednym z planów zdjęciowych znanego serialu telewizyjnego. Jest również jurorką konkursu Dobry Design.

Żyrandol z drewna lipowego

Komody w fornirze jesionowym

Komoda z drewna klonowego

SOŁOMIANKO

Justyna

Mgr inż. arch. wnętrz Justyna Sołomianko (ur. 1989 w Białymstoku) absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej na kierunkach architektura wnętrz oraz grafika. Działalność twórczą rozpoczęła już w czasie studiów w 2010 r projektując i realizując wystawę „Woda, Światło, Dźwięk” w przestrzeni miejskiej miasta Białegostoku. Studia na kierunku arch. wnętrz ukończyła w 2013 r. dyplomem „Kamienica Jazzowa”, na kierunku grafika w 2014r dyplomową animacją pt. „Rdza” odznaczoną drugim miejscem w konkursie filmów krótkometrażowych „OFFka” w Łodzi. Drogę zawodową kontynuowała w pracowniach projektowych realizując liczne projekty z zakresu architektury wnętrz oraz grafiki. Od 2020 r. asystentka na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej.

Milcząca wiosna (Silent Spring) to termin sformułowany przez Rachel Carson, biologkę działającą w XXw. Nazwała w ten sposób efekty lawinowego wymierania ptaków. Żaden z nich nie wypełni swoim śpiewem pierwszych ciepłych, wiosennych dni i zapanuje przytłaczająca cisza. Twierdzenie Crason z lat 60' dotyczyło stosowania chemicznych środków ochrony roślin, jednak pozostaje nadal aktualne, zwłaszcza w obliczu zmian klimatycznych, przez które nasza planeta doświadcza głębokiego kryzysu bioróżnorodności.

Czerwona lista ptaków Polski wskazuje, że co piąty gatunek w naszym kraju zagrożony jest wyginięciem.

W pierwszym momencie mamy wrażenie, że mamy do czynienia z przyjemnym, relaksującym wielozmysłowym doświadczeniem, hipnotyzuje nas taniec przeplatających się kalejdoskopowo elementów naturalnych, towarzyszy mu łagodny rozgwar śpiewu ptaków. Wstęp rozwija się powoli i daje nam chwilę na upewnienie się w pozornej stałości tego zjawiska. Nieznaczne zapowiedzi, że taki stan rzeczy nie będzie trwał bez końca nie wytrącają jeszcze z równowagi. Jednak gdy jeden po drugim milkną głosy kolejnych ptaków, narasta poczucie niepokoju. Narasta płynnie i bardzo

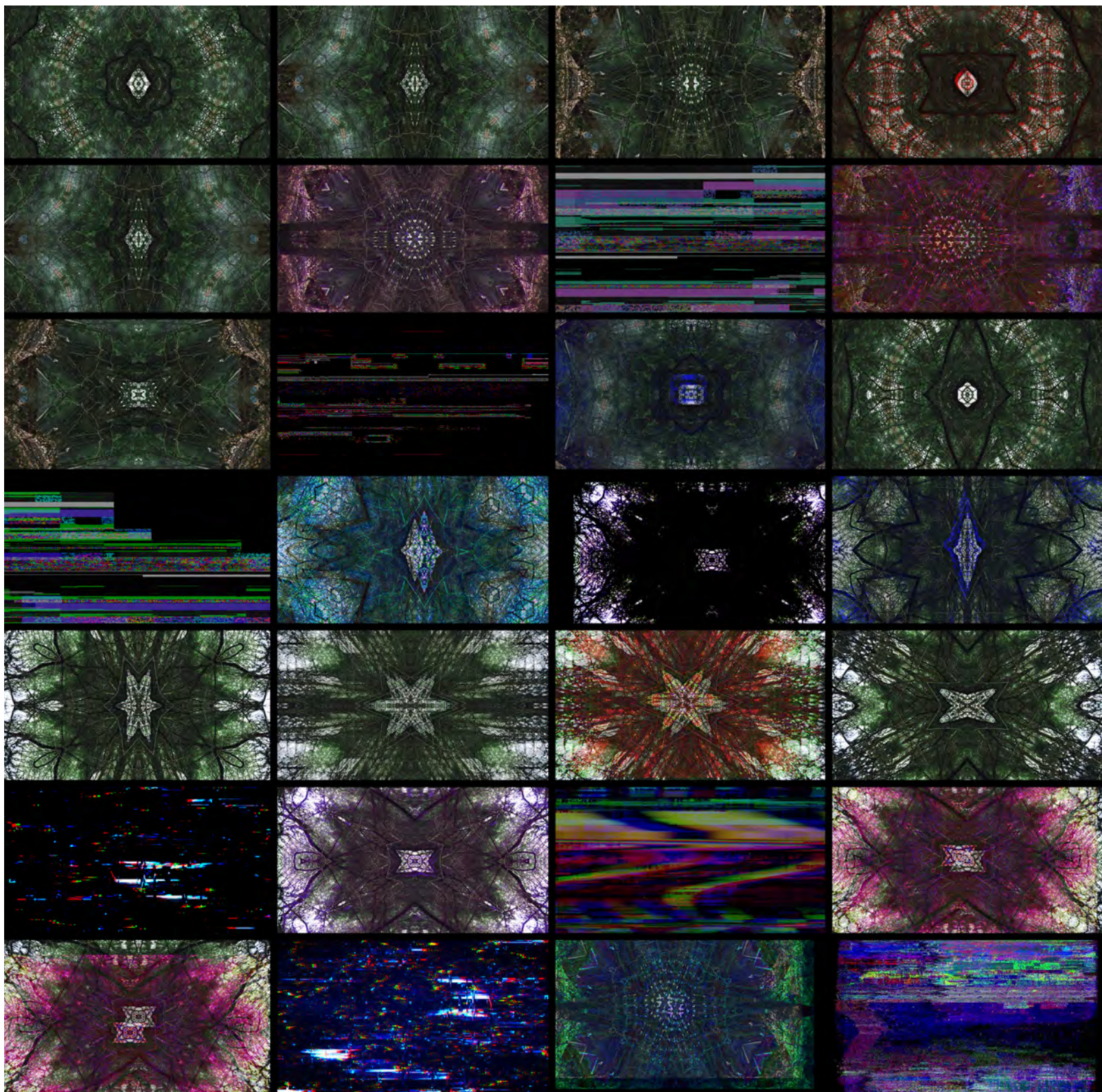
Milcząca wiosna - kadr z animacji

Milcząca wiosna - kadr z animacji

powoli od samego początku, ale zanim zauważamy, że coś jest nie tak, jest już za późno i zostajemy z wybrzmiewającym złowrogo 'dźwiękiem pustki'. Towarzyszy temu stopniowa degradacja obrazu, któremu z każdym milkącym głosem coraz trudniej funkcjonować, aż do momentu całkowitego 'zawieszenia'.

W taki sposób postępuje wymieranie gatunków wokół nas, zmiana nie będzie zauważalna w rok czy pięć lat ale na przestrzeni długości życia ludzkiego.

Milcząca wiosna - kadr z animacji

Justyna ZALEWSKA-GRYCUK

Dr inż. arch. Justyna Zalewska-Grycuk – adiunkt PB, Katedra Projektowania Architektonicznego; Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej. Dyplom uzyskała w 1995 r. za pracę „Akademia tańca w Białymstoku” wyróżniony nagrodą prezydenta miasta. Doktorat obroniła w 2009 r. na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej pod kierunkiem prof. Dariusza Kozłowskiego. W latach 1995–2007 pracowała w ARCH-ITO Sp. z o.o. w zespole arch. Andrzeja Chwaliboga. W ostatnich czterech latach pełniła rolę jednoosobowego zarządu spółki. Od 2008 r. prowadzi autorską pracownię ARCHITEKTON, realizując projekty architektoniczne, architektury krajobrazu oraz architektury wnętrz. Jest autorem i współautorem wyróżnionych i nominowanych projektów do nagród branżowych. (Opera i Filharmonia Podlaska- drugie wyróżnienie – z zespołem Arch-ITO, katedra w Irkucku – koncepcja z zespołem Arch-ITO – zrealizowana (2000 r.) i nagrodzona przez Unię Architektów Rosji za najlepszy budynek roku 2001). Między innymi zrealizowała konkursowy projekt prezbiterium neoromańskiego kościoła św. Wojciecha w Białymstoku, wnętrze auli Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej (w ramach Arch-ITO), wnętrza redakcji Kuriera Porannego. W latach 2014–2017 pracowała w zarządzie oddziału Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu SPAK. W 2019 r. otrzymała tytuł Honorowego Ambasadora Politechniki Białostockiej. Za swoją działalność została wyróżniona srebrną odznaką SARP.

Salon 2

Salon

Łazienka

Schody

Kominek

GRAFIKA

KATEDRA

Trochę
historii i współczesności

W 1975 r. przy Politechnice
Białostockiej powstaje
Instytut Architektury,

którego celem jest złagodzenie deficytu architektów
i urbanistów na tere—nie województwa białostockie-
go, łomżyńskiego i suwalskiego. Aby zachować to co
piękne i kreować nowe wspa—niałe przestrzenie małych
miasteczek, osad i wsi przygotowano nowy program
nauczania przyszłego architekta — poszerzony o kształ-
cenie w dziedzinach plastycznych i humanistycznych.

W ramach Instytutu powstaje Zakład Rysunku
i Architektury Wnętrz prowadzony przez dr. Idziego
Łukaszewicza. W 1981 r. Instytut zostaje przekształcony
w Wydział Architektury, a Zakład przemianowany na
Katedrę Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Architektury
Wnętrz. Kierownictwo obejmuje wówczas Janusz Debis,
obecnie emerytowany profesor PB.

W 1998 r. powstaje drugi kierunek — Architektura
Wnętrz. Rozwój naukowy i dydaktyczny pracowników
pozwała w 2007 r. otworzyć kolejny kierunek — Grafikę,
który w pierwszym etapie współtworzą: dr Elżbieta Ba-
necka, dr Andrzej Kalina, prof. Mariusz Dąbrowski, mgr
Anna Ciżewska. Na przełomie lat 2009/2010 Katedra
została przemianowana na Katedrę Sztuki, a od 2020
roku Katedrę Grafiki.

Dziś pracownicy Katedry prowadzą zajęcia na
wszystkich trzech kierunkach. Trzon dydaktyczny sta-
nowią absolwenci: ASP w Warszawie, ASP we Wrocław-
w, ASP w Gdańsku, ASP w Krakowie, UMK w Toruniu
i UMCS w Lublinie.

Kierunek grafika, w formie studiów stacjonarnych
I stopnia, jest pierwszym na Podlasiu kierunkiem arty-
stycznym kształcącym i przygotowującym absolwen-
tów do studiów II stopnia. Kadra poza pracą dydak-
tyczną, realizowała indywidualne projekty artystyczne,
a w ramach prac statutowych projekty zespołowe, takie
jak: „Oswajanie przestrzeni” / hala WA PB; „Dom” /
Galeria Arsenał w Białymstoku; „Ślad” / Muzeum Pod-
laskie; „Beatyfikacja Ojca Świętego JP II” / hala WA PB;
„Białystok w Ostravie” / Czechy, Ostrawa.

Katedra Sztuki przez 7 lat realizowała także Biało-
wieskie Spotkania Graficzne dla nauczycieli akademic-
kich, które były częścią dużego projektu pod nazwą
„Graficzny Białystok”, ukazującego dokonania polskiej
i światowej grafiki.

W latach 2007—2013 odbyło się sześć edycji pre-
zentujących 26 wystaw około 1300 prac z udziałem po-
nad 400 artystów. 4 ostatnie edycje projektu znalazły
się w programie Międzynarodowego Triennale Grafiki
w Krakowie. Osiągnięcia artystyczne i wystawiennicze
poszczególnych twórców Katedry wzbogacają dorobek
kulturalny regionu oraz tworzą kreatywną przestrzeń
do działań młodych ludzi.

dr hab. **ANDRZEJ DWORAKOWSKI** PROF. PB

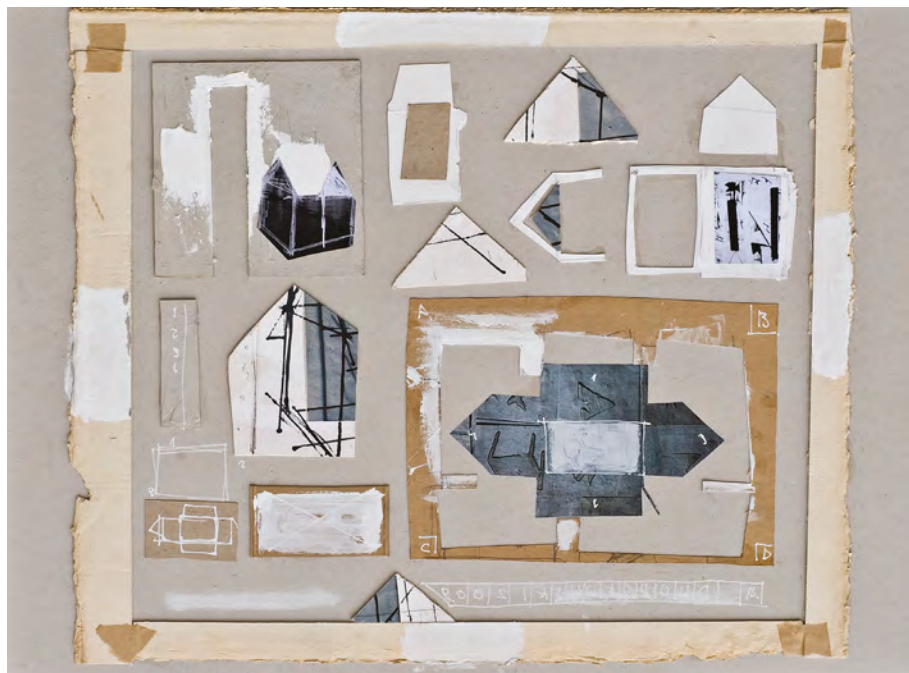
Andrzej
DWORAKOWSKI

Kierownik katedry

Dr hab. Andrzej Dworakowski prof. PB urodził się w 1954 r. w Lidzbarku Warmińskim. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1975–1980. Dyplom z wyróżnieniem w pracowni Grafiki Warsztatowej pod kierunkiem prof. A. Rudzińskiego, aneks z malarstwa pod kierunkiem prof. T. Pągowskiej. Twórczość w zakresie grafiki warsztatowej, rysunku, malarstwa, scenografii oraz wystawiennictwa. Uczestniczył w dwudziestu wystawach krajowych. Brał udział w wystawach międzynarodowych (Jugosławia, Wielka Brytania, Turcja, Niemcy, Holandia). Rysunki i grafiki prezentował na wystawach polskiej sztuki (Niemcy, Węgry, Włochy). W latach 1980–2015 miał 40 prezentacji indywidualnych, m.in. w 1984 – Galeria Sztuki Uniwersytetu Albany, stan Nowy York, USA; 1998 – Sielska Gallery, Strasburg, Francja; 1991 – Grodno, Białoruś; 1999 – Galeria, El, Elbląg; 2002 – Forum Fabricum” t6dz; w latach 1981–2015 – 14 wystaw w Galerii Arsenał, Białystok. Uczestniczył w wystawach poplenerowych, środowiskowych i tematycznych, jest autorem kilkudziesięciu scenografii w teatrach lalek: Rzeszów, Kielce, Szczecin, Warszawa, Lublin, Białystok, Toruń, Poznań. Od 29 lat związany z Katedrą Sztuki Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej.

Cykl 2010

Miejsce pl

Cykl 2010

Urszula
GIREN

Zajmuje się projektowaniem grafiki użytkowej w tym rozwiązań drukowanych i cyfrowych. Wykształcenie zdobyła na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w której również pracowała jako asystentka w pracowni plakatu. Tworzy publikacje oraz identyfikacje wizualne obejmujące systemy kompozycyjne, kolorystyczne i typograficzne. Doświadczenie praktyczne zdobyła współpracując ze studiami projektowymi, agencjami reklamowymi oraz agencjami interaktywnymi. Pracując w dużych zespołach nad projektami na urządzeniu cyfrowe zapoznała się z tworzeniem klarownych, skutecznych i intuicyjnych rozwiązań graficznych. Inny rodzaj doświadczeń projektowych przyniosła współpraca z instytucjami kultury, nauki oraz z wydawnictwami m.in. Wydawnictwem Literackim, Znakiem, Rebisem, Wydawnictwem Kobiectem, Wydawnictwem Poznańskim, PWN-em, czy Wydawnictwem Zysk i S-ka. Pojawiły się tutaj odmienne cele, standardy, weryfikacje.

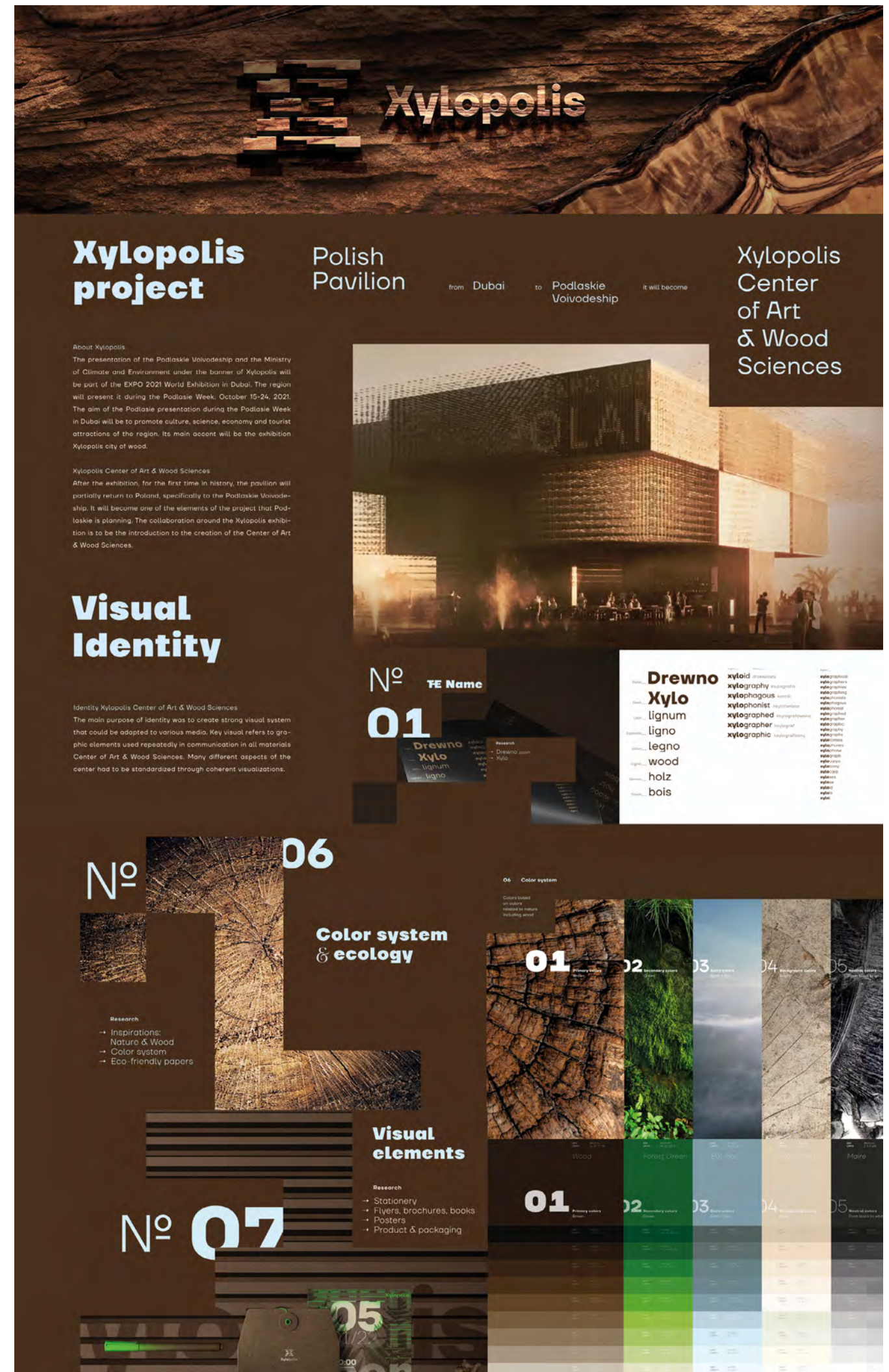
Aktualnie prowadzona działalność edukacyjna na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej przyczyniła się do uporządkowania zdobytej dotychczas wiedzy, zmotywowała ją do poszukiwań coraz lepszych rozwiązań projektowych i bycia na bieżąco z dedykowanymi do tego narzędziami. Najważniejszym celem w pracy edukacyjnej stało się przekazanie skutecznej, praktycznej wiedzy z zakresu grafiki użytkowej. Z kolei prace naukowe i badawcze poświęca historii projektowania, typografii oraz analizie początków projektowania publikacji w Europie.

Projekt pracy doktorskiej: Renesansowe projektowanie książek drukowanych w kontekście wpływów europejskich

Oprawa publikacji

Xylopolis identyfikacja wizualna

ŁUKASZ GIREŃ

Łukasz Gireń urodził się w 1976 roku, w piątek trzynastego w Białymstoku.

Ukończył studia na ASP w Poznaniu. Uzyskał dyplom z Grafiki Warsztatowej w Katedrze Grafiki w 2002 roku.

Od 2003 roku uczył rysunku i malarstwa w następujących placówkach: Szkoła Podstawowa i Gimnazjum Sportowe – nauczyciel plastyki w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Supraślu, Europejskiej Szkole Biznesu i Administracji w Białymstoku, Policealnym Studium Plastycznym w Białymstoku, Młodzieżowym Domu Kultury w Białymstoku, Artea Otwarta Przestrzeń Artystyczna.

We własnej firmie Pracownia przygotowywał młodzież do egzaminów wstępnych na wyższe uczelnie artystyczne w Polsce i za granicą. Odnosił na tym polu duże sukcesy. Stypendysta Marszałka Województwa Podlaskiego.

Od 2019 roku jest nauczycielem rysunku na kierunku Grafika Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej.

Współautor wystawy dawnych grafik pt. *Fragmenty widzianego świata* w Muzeum Archidiecezjalnym w Białymstoku w 2015 roku.

W ciągu wielu lat pracy stworzył własny, sprawdzony w praktyce i stale doskonalony program nauczania rysunku i malarstwa, oparty o naukę obserwacji natury. Nie bez znaczenia dla tej autorskiej metody jest rozwój percepcji uwidaczniający się w dziejach sztuki. Aby go zgłębić, udał się w podóże artystyczne do Włoch, Francji i Niderlandów. Zajmuje się rysunkiem i malarstwem. Lubi naturę, muzykę dub i spokojną przestrzeń.

Wysokie bagno, zdjęcie

Wysokie bagno, rysunek ołówkiem, 69 × 33 cm

Wysokie bagno, grafika, techniki metalowe, 68 × 33 cm

Grzegorz RADZIEWICZ

Grzegorz Radziejewicz urodzony w 1976 roku w Białymstoku, absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Zajmuje się malarstwem sztalugowym, malarstwem wielkoformatowym w tym murem oraz grafiką artystyczną oraz performansem. Prezentował swoje obrazy oraz grafiki na 30 wystawach indywidualnych oraz ponad 80 wystawach zbiorowych. Pokazywał swoje prace w Polsce, USA, Anglii, Portugalii, Japonii. Oprócz szeroko rozumianego malarstwa i grafiki często działa na pograniczu sztuk plastycznych z poezją, muzyką oraz teatrem.

W swojej twórczości porusza problematykę czasu i przemijania. Jego obrazy utrzymane w wyblakłej kolorystyce mogą kojarzyć się ze starą, podniszczoną fotografią. Przenoszą odbiorcę w nieistniejącą, fantasmagoryczną przestrzeń pełną machin latających, niemożliwych konstrukcji, melancholijnych kobiet i anonimowych, symbolicznych postaci męskich. Drobiazgowo namalowane latające statki wydają się stać w miejscu i powtarzać za artystą pytania o upływający czas. Od strony technicznej struktura obrazu jest urozmaicona bogatą fakturą oraz wysmakowaną, często monochromatyczną kolorystyką.

Obecnie pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej w Instytucie Sztuki, Katedra Grafiki.

Home sweet home

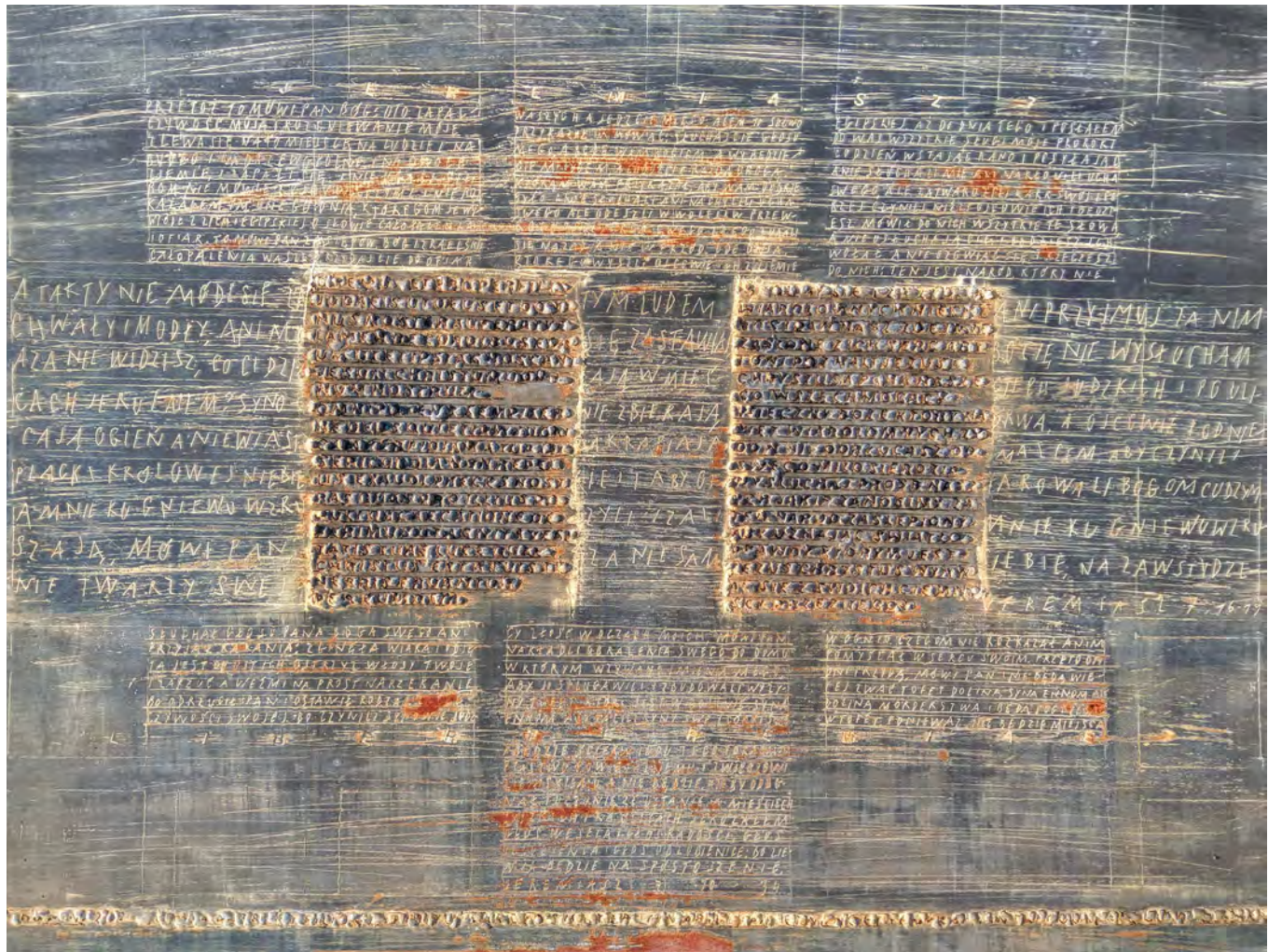
REGUCKI

Waldemar

Dr hab. Waldemar Regucki urodził się w 1957 r. Absolwent Liceum Plastycznego w Supraślu. Studia w Wyższej Szkole Grafiki i Sztuki Książkowej w Lipsku / Niemcy. Dyplom w 1983 r. w specjalizacji grafika użytkowa. Od 1988 r. pracuje w Katedrze Sztuki na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. Doktorat w 1997 r., habilitacja w 2014 r. na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Adiunkt Katedry Sztuki kierunku Grafika na Wydziale Architektury PB. Zajmuje się projektowaniem graficznym, typografią i liternictwem. Unikatowe grafiki-cynografy wykonuje w technice własnej, które prezentował w Niemczech, Francji i Japonii oraz na wystawach krajowych, m.in.: 1995 Galeria PB Cynografy – Białystok; 1996 Instytut Polski Cynografy – Düsseldorf (D); Galeria Pryzmat – Kraków; 1998 Galeria Arsenał – Białystok; 2002 Wollhalle Galerie – Güstrow (D); 2004 Realizacja plenerowa Plus-Minus – Salins-les-Baines (F), Aula WARPO-swajanie przestrzeni Białystok; 2005 Muzeum Podlaskie Ślad – Białystok; 2008 Wystawa Książki Artystów Polski Wschodniej i Polonii, Biblioteka Narodowa w Warszawie, 2010 Cynografy w kolekcji – Polska Książka Artystyczna z przełomu XX i XXI wieku – Łódź; 2011 Musashino Art University „Cynografy na wystawie – Polska Książka Artystyczna z przełomu XX i XXI wieku” – Tokio (Japonia), Galeria Spodki Cynografy 2011- Białystok; 2012 KORESPONDENCJA 9, MFSK, 2012 „Grafika i Edukacja. Polskie uczelnie artystyczne.” Pałac Sztuki MTG – Kraków, 2012 Wystawa „V Graficzny Białystok. 2012 Wystawa Białowie-skie Spotkania Grafików 2008–2012” Białystok. 2013 Wystawa indywidualna „GRAFIKA-CYNOGRAFY” Galeria N°69, Warszawa. 2013 „Wykładowcy Katedry Sztuki WAPB” w Polsko-Japońskiej WSTK Warszawa, 2013 Wystawa „Białystok v Ostrava” Galeria KORIDOR, Ostrava. 2019 Wystawa „Absolwenci i Goście”, Galeria Centrum Kultury i Rekreacji, Supraśl. 2020 Wystawa indywidualna „CYNOGRAFY AD 2020”, Galeria Fundacji Vexilla Regis, Białystok.

Katedra Grafiki

Oremus et pro...

Albowiem nie wstydzę się...

SUPRUN

Bogdan

Mgr inż. arch. Bogdan Suprun urodził się w 1966 r. W 1991 r. ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. Od blisko 30 lat zawodowo zajmuje się projektowaniem graficznym. Do dnia dzisiejszego udział w realizacji (w dużej części realizacji autorskie) około 300 publikacji albumowych i książkowych oraz wielu wystaw. Wieleletnia współpraca z instytucjami kultury i artystami w Polsce m.in. Muzeum Podlaskim w Białymstoku, Muzeum Pamięci Sybiru w Białymstoku, Białostockim Teatrem Lalek, Akademią Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza, Muzeum Słędzińskich w Białymstoku, Teatrem im. Hansa Christiana Andersena w Lublinie, Teatrem Lalki i Aktora „Pinokio” w Łodzi. Od 2008 r. pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej w Instytucie Sztuki Katedra Grafiki, gdzie prowadzi zajęcia z grafiki edytorskiej oraz warsztaty komputerowe.

Fotografowie białostoccy. Przed i za obiektywem 1915–1939

Fotografowie białostoccy. Przed i za obiektywem 1915–1939

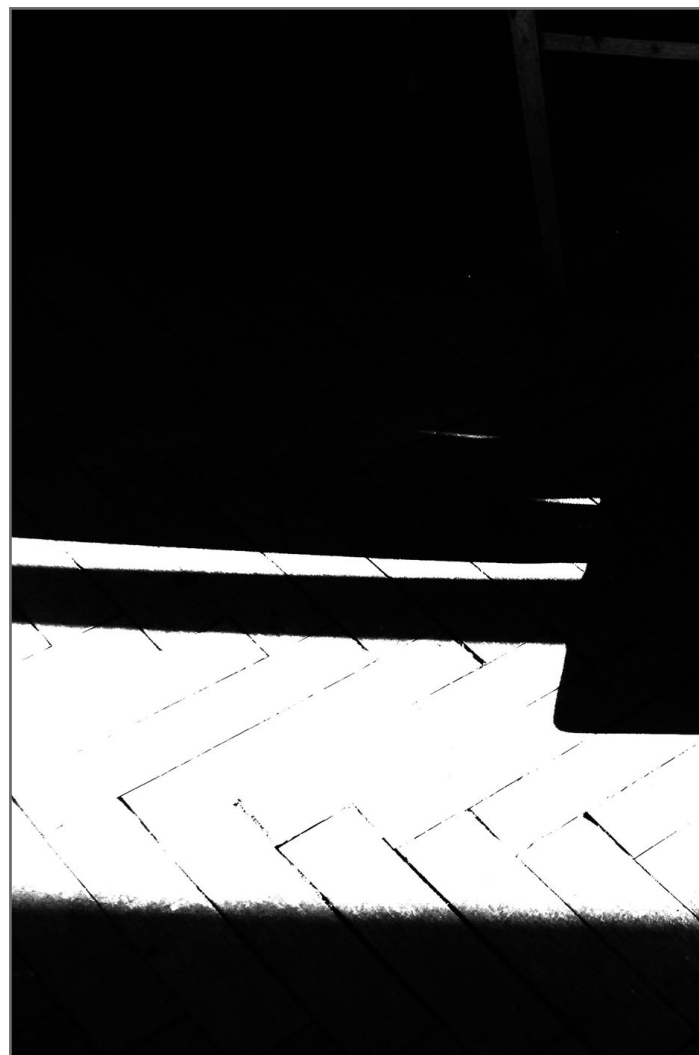
Białostoccy mistrzowie sztuk pięknych na falach eteru.
Reportaże Polskiego Radia Białystok, 2021

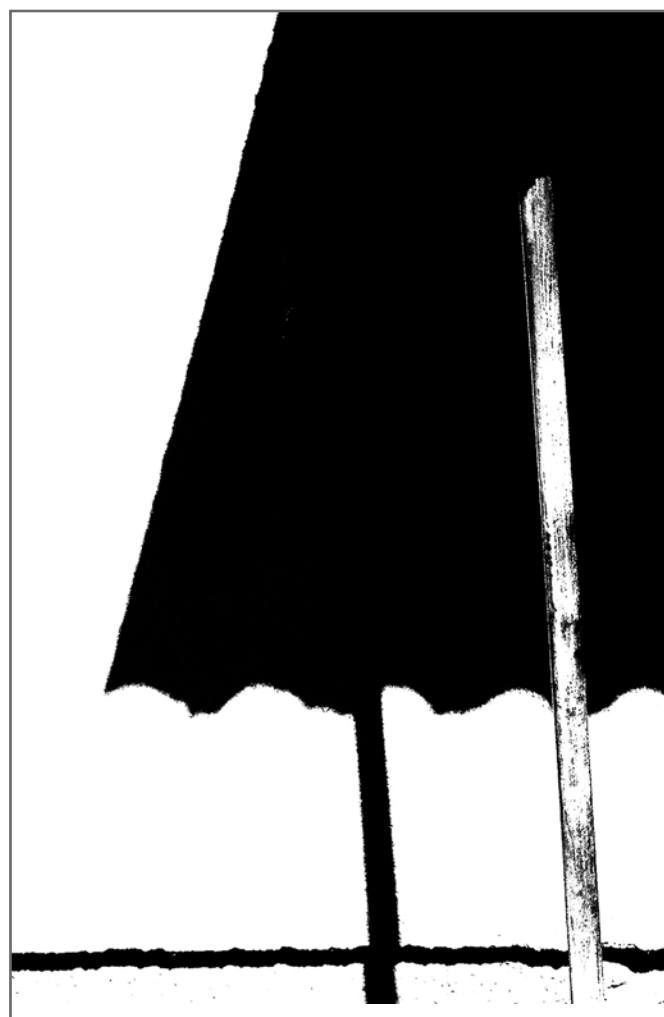
Marek ŚWIRYDOWICZ

Dr Marek Świrydowicz urodził się w 1970 r. w Białymstoku. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Supraślu. Od 1994 r. studia na Wydziale Malarstwa Warszawskiej ASP. Dyplom ze scenografii w 2002 r., scenografia do „Makbeta” W. Szekspira, w reżyserii T. Obary w Teatrze im. St. Jaracza w Olsztynie. Od 2003 r. pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. W 2013 r. doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Od 2013 r. do 2018 r. pracuje jako adiunkt w Katedrze Grafiki na Wydziale Architektury PB. Od 2020 r. Adiunkt w Instytucie Sztuki PB.

Autor 13 wystaw indywidualnych, w tym trzech zagranicznych (w Turcji w Eskiehir, w Portugalii w Évora oraz w Hiszpanii w Jerez). W latach 2015, 2016, 2018 prowadził autorskie warsztaty rysunkowe w ramach programu Erasmus, w Turcji – Anadolu Üniversitesi, Faculty of Architecture, w Portugalii w Universidade de Évora, Departamento de Arquitectura, w Hiszpanii w Escuela de Arte de Jerez, Faculty of Graphic Design.

Cień na gruncie

Cień u wejścia

Cała naprzód

TOCZYDŁOWSKA-TALARCZYK

Magdalena

Dr Magdalena Toczydłowska-Talarczyk absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończyła dwa kierunki: Grafikę Warsztatową, specjalizacja Litografia oraz Projektowanie Graficzne. Od 2010 r. pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej, gdzie prowadzi zajęcia z projektowania graficznego. Od 2013 r. współzałożycielka i członkini fundacji artLAB. Działalność fundacji skupia się na upowszechnianiu oraz kreowaniu wydarzeń artystycznych skierowanych głównie do najmłodszych, a tworzą ją osoby aktywnie działające od kilku lat w dziedzinie sztuk plastycznych w woj. podlaskim. Projektuje dla wydawnictw, instytucji kultury, teatrów. Uczestniczyła w kilkunastu wystawach zbiorowych oraz indywidualnych; min w Ostrawie, Toruniu, Katowicach, Łodzi, Białymstoku oraz realizowała również stypendia min. stypendium Prezydenta Białegostoku czy stypendium artystyczne Marszałka Województwa Podlaskiego. W pracy twórczej zajmuje się przede wszystkim książką artystyczną, picturebookiem oraz ilustracją.

Koleś

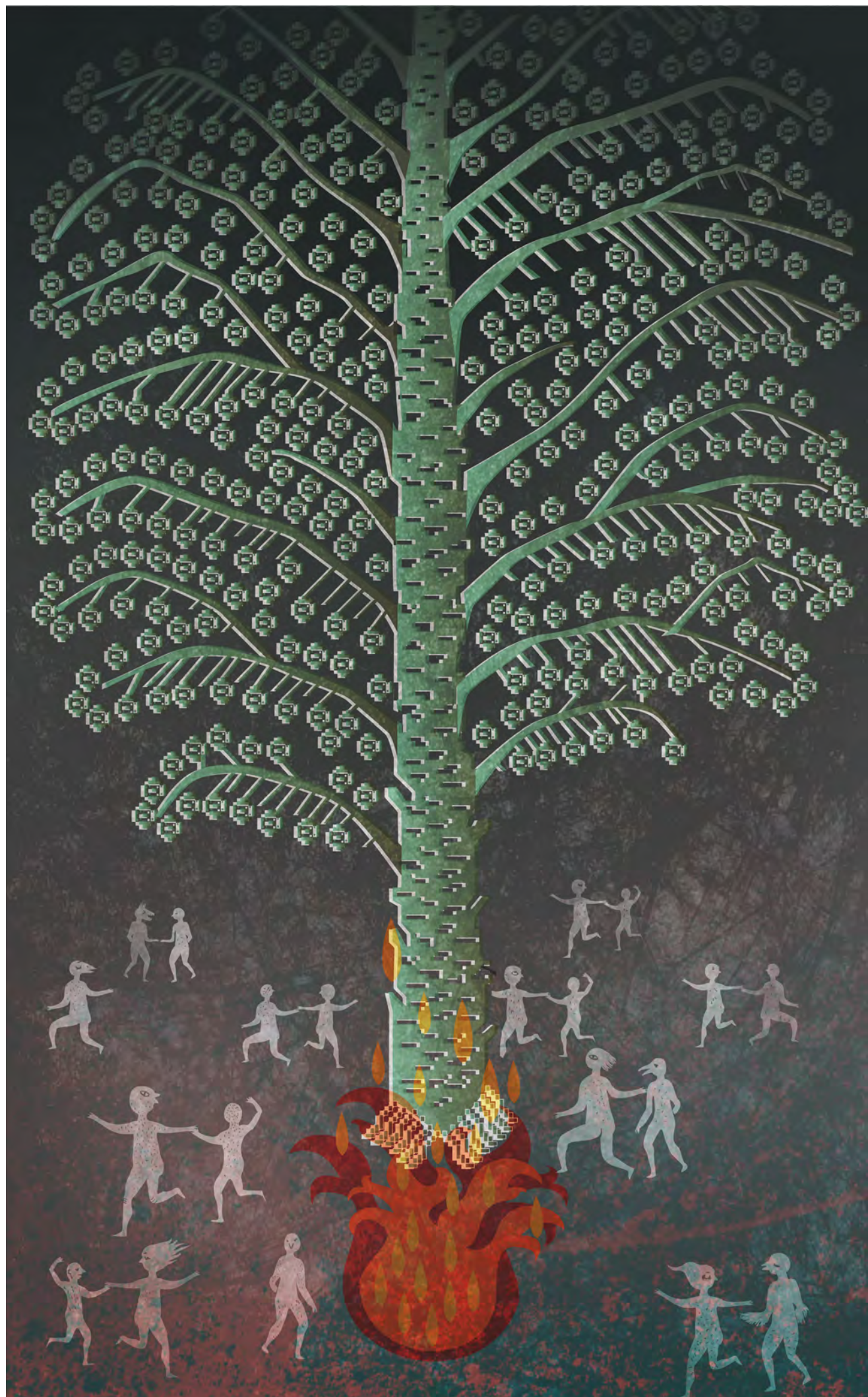
Koklusz

Wojna

Przebudzenie

Noc Kupały

WOJTKIEWICZ

Sławomir

Dr inż. arch., mgr Szt. Sławomir Wojtkiewicz absolwent Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej oraz Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W roku 2004 na Wydziale Architektury obronił z wyróżnieniem pracę dyplomową magisterską pt. „Stary Zamek w Grodnie”, za którą otrzymał nagrodę SARP za najlepszy dyplom w roku 2004, nagrodę Ministra Infrastruktury oraz nominację do nagrody SARP im. Zbyszka Zawistowskiego za najlepszy architektoniczny dyplom roku 2004. W roku 2019 obronił z wyróżnieniem pracę dyplomową magisterską pt. „Apoptoza” na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, kierunek malarstwo w pracowni prof.A. Dymitrowicza oraz prof. P.Pintala. W roku 2011 uzyskał tytuł doktora inżyniera architekta za rozprawę pt. „Współczesna architektura jednorodzinna w Rijadzie w Arabii Saudyjskiej w latach 1950–2009”.

Autor projektów architektonicznych głównie w obszarze architektury mieszkaniowej oraz wnętrz. Doświadczenie zawodowe architektoniczne zdobywał w kraju i zagranicą min. w Szkocji (2006) oraz Arabii Saudyjskiej (2008–2009). Autor kilkunastu artykułów naukowych oraz promotor kilkudziesięciu prac inżynierskich oraz magisterskich nagrodzonych i wyróżnionych w konkursach branżowych. Od roku 2014 równolegle do architektury uprawia malarstwo. Jego prace plastyczne znajdują się w kolekcjach prywatnych i w przestrzeni publicznej w tym muzealnej. Uczestnik wystaw zbiorowych i indywidualnych w kraju i zagranicą, uprawniony architekt oraz członek stowarzyszeń artystycznych jak i naukowych.

Dom

Dom

"Projekt - dom" - taki tytuł proponuję do mojej części wystawy. Tytuł jest bardzo dosłowny, gdyż kryje się za nim rzeczywisty projekt budynku mieszkalnego aktualnie realizowanego we wsi Niewodnica Nargilewska. Sam obiekt jest ambitną i konceptualną, współczesną architekturą mieszkalną jednorodziną o powierzchni 390m². Projekt w sposób analityczny bada zaskalał przestrzeń. Próbuje się w nią wpisać i poprawić jakość w dużej mierze zdegradowanej przestrzeni wsi bez własnej identyfikacji - (wieś to konglomerat budownictwa pozabawionego jakiegokolwiek myśli kształtowania ładu przestrzennego).

Moja część wystawy ma być zapisem procesu projektowania w myśl zasad strukturalnego łączenia przestrzeni. Prezentowane na wystawie rysunki wyjaśniają znaczenia ideowe projektu oraz logikę poszczególnych relacji w przestrzeni. Prace mają ukazać "warsztat architekta", "archiwum architekta" w oparciu o wybrany projekt, ale w kontekście określonej przestrzeni. Sama forma, wnętrze i projektowana przestrzeń otwarta wynika z przeprowadzonego studium wszelkich warunków otoczenia.

Projekt przedstawia też studium psychologiczne architektury jako obiektu projektowanego do życia określonego charakterologicznie człowieka. Idea intymności, bezpieczeństwa, prywatności jest kluczowa w projektowanych strefach publicznych budynku takich jak główne wejście, czy odniesienia w stosunku do sąsiedztwa, znowuż idea otwartości i poszerzania stref funkcjonalnych wnętrzarskich domu odnosi się do natury, do ogrodu, który stanowi ważny element kreacji architektonicznej.

Przewodnią myślą projektu jest zatem strukturalna i formalna relacja budynku w krajobrazie wiejskim z silnym odniesieniem na krajobraz naturalny oraz zasada bezwzględnej prywatności budynku od bodźców zewnętrznych przy jednoczesnym maksymalnym otwarciu na strefę ogrodu. Forma budynku i jej potencjał plastyczny jest wynikiem wspomnianych wyżej analiz i założeń konceptualnych. To z programu ideowego i wyników

analiz cech otoczenia powstaje założenie przestrzenne, które następnie poddane jest procesom projektowania architektury. I w tym wypadku związek z naturą jest istotnym zadaniem w procesach kształtowania obrazu budynku. Odniesienia do materiałów naturalnych jak drewno, beton, skała jest czynnikiem wpisywania się w szczerłość języka natury.

Proces kształtowania graficznej i bryłowej jakości architektury odbywa się po raz wtóry z udziałem krajobrazu, obserwacji ruchów słońca, właściwości form roślinnych występujących w przylegającej do działki dolinie rzeki Niewodnica, "kadrowania" najciekawszych naturalistycznych miejsc wręcz wkomponowania istniejących drzew do formy budynku. "Projekt - dom" jest zaawansowanym studium myślenia ideowego i konceptualnego o architekturze i to w tej wystawie chciałbym pokazać. Zależy mi żeby odbiorca w oparciu o przedstawione rysunki był w stanie odczytać myśl przewodnią projektu, a co najmniej zrozumieć procesualność sztuki architektury - bo tak ten projekt postrzegam. "Projekt dom" ma być przykładem całościowego myślenia o kształtowaniu przestrzeni, w którym to w sposób zintegrowany udział bierze wyraz architektury wnętrza w relacji z architekturą zewnątrz i krajobrazu, dodatkowo z psychologią domu, jego mieszkańców, wzornictwem i sztuką.

Katarzyna ZABŁOCKA

Mgr Katarzyna Zabłocka. Od 2000 r. absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu / Wydział Sztuk Pięknych / Kierunek Artystyczno-Pedagogiczny / Specjalizacja Plastyka Intermedialna. Od 2005 r. nauczyciel w Liceum Plastycznym im. A. Grottgera w Supraślu, Pracownia Realizacji intermedialnych. Od 2010 r. prowadzi zajęcia Fotografii i Grafiki Multimedialnej na kierunku Grafika Wydziału Architektury PB. Lider i trener Programu FilMOTEKA Szkolna, Mentor w Programie KultHurra!. Członek Rady Nauczycieli Narodowego Instytutu Audiowizualnego. Autorka scenariuszy zajęć filmowych dla Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, Centrum Edukacji Obywatelskiej i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Twórca nowej Podstawy Programowej dla szkolnictwa artystycznego w Polsce – Realizacje Intermedialne. Autorka wystaw indywidualnych i zbiorowych, realizuje kuratorów projektów artystycznych z zakresu sztuk wizualnych. Stypendystka Prezydenta Miasta Białegostoku i Marszałka Województwa Podlaskiego. Laureatka: Nagrody Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej 2015 r., Nagrody indywidualnej Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie 2015 r. oraz laureatka Wyróżnienia „Za naprawianie świata” im. Ireny Sendlerowej 2015 r.

Katedra Grafiki

Raport z granicy

Raport z granicy

Raport z granicy

Raport z granicy

WYSTAWA

GALERIA STARA PAPIERNIA
POZNAŃ
28.10 - 28.11.2021

We współpracy z Uniwersytetem Artystycznym
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Kuratorka: Eulalia Domanowska

Uczestnicy: Katedra Sztuk Projektowych;
Tatiana Misijuk, Jarosław Perszko, Anna Ciżewska-
Czarnecka, Paweł Dudko, Jan Godlewski, Radosław
Górski, Aleksandra Jakuć, Katarzyna Kowal, Marta
Kruk, Aleksandra Olizarowicz, Justyna Sołomianko,
Justyna Zalewska-Grycuk
Katedra Grafiki: Andrzej Dworakowski, Tomasz
Kukawski, Waldemar Regucki, Urszula Gireń, Łukasz
Gireń, Grzegorz Radziejewicz, Magdalena Toczydłowa-
Talarczyk, Katarzyna Zabłocka, Tadeusz Nie-
ścier, Marek Świrydowicz, Bogdan Suprun, Sławomir
Wojtkiewicz

Współpraca: Piotr Grzywacz,
Kaja Weron, Michał Szmyt

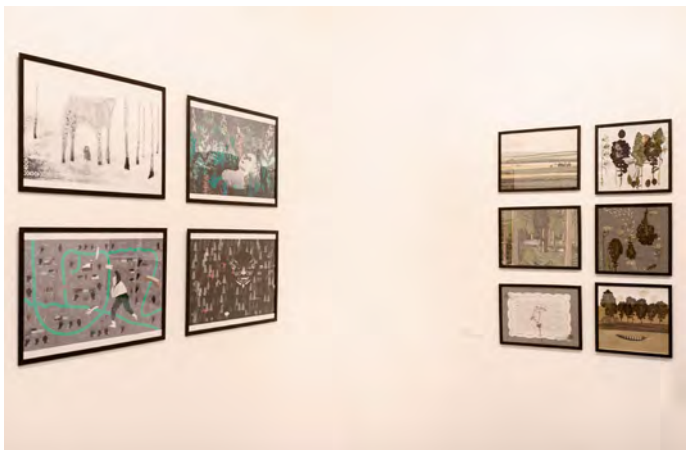
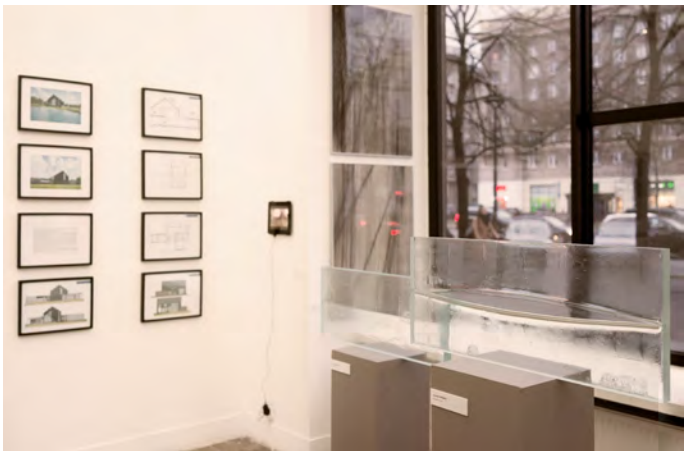
WYSTAWA

GALERIA XX1
WARSZAWA
15.12.21 - 28.01.22

Kuratorka: Eulalia Domanowska

Uczestnicy: Katedra Sztuk Projektowych;
Tatiana Misijuk, Jarosław Perszko, Anna Ciżewska-
Czarnecka, Paweł Dudko, Jan Godlewski, Radosław
Górski, Justyna Zalewska-Grycuk, Aleksandra Jakuć,
Aleksandra Olizarowicz, Katarzyna Kowal, Marta
Kruk, Justyna Sołomianko
Katedra Grafiki; Andrzej Dworakowski, Waldemar
Regucki, Urszula Gireń, Łukasz Gireń, Grzegorz
Radziejewicz, Magdalena Toczyłowska-Talarczyk,
Katarzyna Zabłocka, Marek Świrydowicz, Bogdan
Suprun, Sławomir Wojtkiewicz

Organizatorzy:

Instytut Sztuki Wydziału Architektury
Politechniki Białostockiej
Galeria XX1

Wystawa:

Dom
Wystawa Instytutu Sztuki Wydziału Architektury
Politechniki Białostockiej

Miejsce:

Galeria XX1
ul. Jana Pawła II 36
00-141 Warszawa
15.12.21 – 28.01.22

Kuratorka:

Eulalia Domanowska

Aranżacja:

Radosław Górski, Eulalia Domanowska

Projekt katalogu i skład:

Urszula Gireń
okładka - Magdalena Toczyłowska-Talarczyk

Fotografie:

Artyści Instytutu Sztuki WA PB

Współpraca:

Radosław Górski, Grzegorz Radziejewicz,
Magdalena Toczyłowska–Talarczyk,
Sławomir Wojtkiewicz oraz Piotr Grzywacz (UAP)
i Kaja Weron (UAP)

Druk:

Oficyna Wydawnicza
Politechniki Białostockiej

Wystawa pod patronatem honorowym
Rektora Politechniki Białostockiej
dr hab. inż. Marta Kosior-Kazberuk, prof. PB

Podziękowania dla Rektora Uniwersytetu
Artystycznego w Poznaniu,
prof. dr hab. Wojciecha Hory
za współpracę i życzliwość.

